ЗАКІНЧЕННЯ ШКІЛЬНОГО РОКУ В РОБ. ДІТ. ШКОЛІ ПРИ У.Р.Д. В ВІННІПЕГУ.

В неділю по полудни, дня 24. серпня ц. р., обходила наша Робітнича Діточа Школа в Вінніпегу закінчення шкільного року, получене з роздачею свідоцтв. Свято це, на яке прибули численно й родичі шкільних дітей, отворив тов. М. Попович гарною промовою про значіння Р.Д.Ш. для української пролетарської молоді.

Живими і яскравими приміpами змалював товариш бесідник оплаканий моральний стан української молоді в Канаді. Стан цей являєсь тимбільше грізним, що родичі-пролетарі, примушені боротись без упину зі скрайньою нуждою, не мають ні часу, ні змоги стежити як слід за моральним вихованням своїх дітей. А наслідки цього фатальні. Діти їх, ці ніжні, невинні квітки, позбавлені старанного догляду й опіки доброго огородника — ростуть серед вуличного терня й бодяків, які зарання вже приглушують у їх всі кращі пориви, придушують їх і вбивають морально.

І ми дивуємось часто, чому то наші діти, що в літах дитинства виявили стільки любови і привязання до родичів, стільки гарних прикмет і здібностей, — що вони, — ледви зробили перші кроки з дому й без догляду родичів, — змінились до непізнання. Десь щезла у них ця дитяча любов і шана до своїх родичів, й їхня щиро-сердечна діточа бесіда, — а на їх місце взявся звідкись непослух, впертість, неохота до науки і праці, замилування до гри в пулрумах, і т. и. А кілько то примірів могли-би ми начислити, що діти в 15. або 16. році життя втікли з дому, покидаючи в безсердечний спосіб своїх родичів в горю і в сльозах. Та на цьому ще не кінець. Нам доводиться почути майже що тижня, що такі-ж самі недолітки допускаються злочинів, крадіжей, рабунків а навіть мордів!

Як воно до цього доходить, легко зрозуміти, коли приглянутись, де, як і хто виховує морально цих нещасних дітей від хвилі, коли вони перший раз опустять без контролі родинний дім і підуть самі "до школи", "до церкви", "на шов" і т. д.

Кожному з нас відомо, який великий вплив на людський ум, характер і спосіб думання має осередовище або окруження, серед якого людині доводиться довший час перебувати. Нарід висказав свій погляд в цій справі в мудрій пословиці: "З яким пристаєш, такимся стаєш". Окруження витискає на характерах людей своє глубоке пятно навіть у дорослих, в яких звичайно вражливість і фантазія значно притуплені. Що-ж доперва говорити про дітей, у котрих побіч незвичайно ніжної вражливости ще й така непогамована цікавість.

Які глубокі сліди полишає в їх умах все те, що вони бачуть, чують і переживають на вулиці, на шовах, у пулрумах й инших публичних місцях, скільки моральної отрути всякає в діточі уми з тої гнилої атмосфери вулиці, задимлених "пул", "денс" або "шов-румів", де розбурхану молодечу уяву годується кримінальними пригодами ріжних героїв-бандитів і авантурників. І бідна ця дитина, що ведена жадобою наслідування цих "геройських" подвигів попаде на манівці й не счується, як опиниться за кратами тюрми або поправного дому. Та ще бідніщі її родичі, яким доводиться погребати усі їхні надії й радість життя — і зносити невимовний біль і терпіння аж до гробової дошки.

Де-ж шукати захисту для наших дітей перед усім погубним впливом вулиці і ріжних шкідливих публичних місцях? Чи може дати його публична школа?

З дотеперішнього досвіду бачимо, що публична школа, крім загальної освіти, не дає нашим дітям того здорового морального корму, якого вони потребують, а навпаки, вона часто відбирає у їх й що моральну силу, якою є любов і пошана до своїх родичів і до їхньої мови. Так, публична школа часто нівечить духову і моральну звязь дітей з їхніми родичами, намагається затерти у їх діточих умах всі сліди їхнього походження і вщепити в них погорду до мови батьків а з тим і до самих батьків і до цілої робітничої кляси. І ось дитина виростає чужа серцем і духом до своїх батьків пролетарів, без належньої пошани для їх авторітету і для тої тяжкої праці, якою вони на життя заробляють, з крихтою тої нужденної освіти а з порожнечою в серцю, якої не має чим иншим заповнити, хіба нездоровими ілюзіями, жадобами і всякими иншими випарами буржуазної калабані.

І ось тут ми приходимо до повного зрозуміння ваги наших Робітничих Діточих Шкіл для нашої дітвори. — Тільки наші Робітничі Діточі Школи можуть бодай в части зарадити цьому грізному лихові. Тільки в них можемо плекати ту невидиму духову звязь між дітьми й їхнімя родичами, навчаючи дітей батьківської мови, співу, музики, вщеплюючи в їх серця всі чесноти працюючої людини, пошану до праці а погорду до ледарства, наживи з праці других, до визиску і кривдження люди ни людиною. Так отже наші Р.Д.Ш. не є тільки місцями, куди родичі висилають своїх дітей на це тільки, щоб їх з дому позбутись, — таке розуміння їхньої ціли є зовсім помилкове. Наші школи мають дати нашим дітям все те, чого не в силі дати родичі, ні публичні школи, то є: опіку і охорону перед зіпсуттям і моральне виховання, якого ми своїм дітям бажаємо.

Так розуміє ціль і наша робітнича організація і докладає багато труду і старань, щоб такі Робітничі Діточі школи не тільки утримати, але й поставити їх на рівні з публичними, а то й вище, до засобів і метод навчання і виховання.

Доказом цих старань може послужити звіт фінансового шкільного секретаря, з якого виходить, що за 8 місяців, від початку року до кінця серпня на загальну суму видатків $880.00 вплинуло з шкільних оплат тільки $476.50, а недобір в сумі $403.50 покрив сам Український Робітничий Дім, поминаючи вже видатки за світло, опал і приміщення, які У.Р.Д. сам покриває, зглядно дає для школи даром.

Коли й родичі дітей і весь загал нашого робітництва в цей спосіб глядітимуть на ці наші школи, і відповідно попиратимуть їх, то певно зможуть вони сповнити як слід своє велике завдання, а саме — зберігти від моральної загради наш дорогий скарб — наших дрібних діточок, і виховувати їх на розумних, чесних, трудящих людей.

На цьому закінчив товариш бесіднік свою гарну промову, почім предсідатель, тов. Мойсюк, покликав учителя школи тов. Карача, щоби виголосив звіт шкільний за рік 1923—4.

В загальній части свойого звіту вказав тов. учитель на хвилеві недостачі школи, з яких найбільш пекучими являються брак відповідного приміщення для школи і відповідних шкільних підручників, через що значно утруднене доцільне навчання дітей. Та помимо цих недостач, школа сповняє своє завдання совісно і на всякий случай краще, як всі инші подібні діточі школи. Є також надія, що всі ті недостачі будуть вкоротці усунені й наша школа зможе відповісти усім вимогам научної й виховавчої інституції. Згадавши вкоротці про характери наших дітей, тов. учитель заявив, що йому не доводилось за цілий час стрінути між шкільною дітворою ні одної зіпсутої дитини. Усі діти загально добрі, пильні, бистрі й незвичайно здібні. Тільки в декількох одиниць замітний вплив вулиці, але вплив цей вдасться легко усунути; треба тільки трохи ліпшого нагляду над ними зі сторони родичів, які по змозі повинні частіше навідувати ся про своїх дітей та інформувати учителя про поведення дітей дома.

З числесльного звіту учителя замітний гарний вріст школи і поступ дітей в науці. На основі цього звіту стан школи представляється в цю пору в загальних цифрах як слідує:

Вписаних дітей з початком шкільного року 1923—4 було:
В I. кл. — 23; в II. кл. — 57; в III. кл. — 42; в IV. кл. — 30; в V. кл. — 21; в VI. кл. — 15.
Разом 182.

Протягом шк. року прибуло нових дітей:
В I. кл. — 15; в II. кл. — 20; в III. кл. — 12; в IV. кл. — 5; в V. кл. — 1; в VI. кл. — 2.
Разом 55.

Протягом шк. року перестало учащати:
I. кл. — 11; в II. кл. — 30; в III. кл. — 17; в IV. кл. — 12; в V. кл. — 5; в VI. кл. — 2.
Разом 77.

Остало до кінця шкільного року:
В I. кл. — 27; в II. кл. — 41; в III. кл. — 37; в IV. кл. — 23; в V. кл. — 17; в VI. кл. — 15.
Разом 160.

Прибуло підчас вакацій нових:
В I. кл. — 65; в II. кл. — 2; в III. кл. — 5.
Разом 72.

Число дітей з кінцем вакацій — 232.

Поступи:

Здібні:
В I. кл. — 17; в II. кл. — 33; в III. кл. — 31; в IV. кл. — 23; в V. кл. — 12; в VI. кл. — 4.
Разом 120.

Визначно здібні:
В I. кл. — 10; в II. кл. — 4; в III. кл. — 4; в IV. кл. — 5; в V. кл. — 5; в VI. кл. — 11.
Разом 39.

Після звіту, тов. учитель роздав свідоцтва, пожелав дітворі веселих вакацій і завізвав, щоб по упливі одного тижня всі ученики і учениці вернули знову до своєї Р.Д.Ш. На цьому закінчено першу часть програми свята.

Другу її часть виповнили діточі деклямації, співи і переповідування веселих пригод з життя звірят. Гурток дівчат відограв також кілька пісень на мандолінах. З вдоволенням прислухувались присутні родичі пописам своїх діточок і за кожний раз нагороджували їх гучними оплесками.

На самий кінець промовляв до зібраних тов. Петрушка й гарячими словами завізвав родичів, щоб памятали за свою Р.Д.Ш. та старались підтримувати її морально й матеріяльно.

Свято скінчилось і щасливі діти розійшлись зі своїми родичами до дому.

Присутний.

ЧОМУ ШИРИТЬСЯ БОЛЬШЕВИЗМ.

Вінніпег, Ман.

Колись робітники мали велику надію, що "за богом молитва а за капіталом служба не пропадуть". Цілі сотки літ робітники вірно і терпеливо служили Богові і капіталові і з нетерпеливістю очікували нагороди. Надіялися до того часу, аж побачили, що капітал не звертає найменшої уваги на нужденне життя, каліцтво і смерть робітника і на головні заповіди божі, котрі кажуть "не убий", "не кради", і "люби ближнього свого". Не виповняти цих заповідей, значить — не боятись бога. Капітал сам ясно доказав, що він нехтує бога, а досвід в Радянських Республиках доказав, що зорганізовані робітники сильніші від капіталу. І так протягом довгих соток літ робітники пізнали і пізнають, що капітал сам не вірить в того бога якого проповідує. Капіталістичне захланство, злодійство і мордерство відкрили робітникам очі. Тільки завдяки цим чертам капіталу робітничі маси прибиті горем, темнотою і недостатками. Кожна капіталістична держава не старається о просвіту і поліпшення життя своїм робітникам, бо захланний капітал примушує кожну державу видушувати з робітників всі сили для своєї користи. Робітники будують тепер найсильніші канони, продукують пулі, гази і кують самі на себе кайдани. А це тому, що не всі робітники зрозуміли мету капіталу і багато є ще таких, які мають надію, що вимолять у бога те, чого за сотки літ не вимодили, мають надію, що як будуть на пана працювати, за него брехати і братів своїх мордувати, то пан їх не оставить тоді, коли вони будуть слабі, старі, чи неспосібні працювати на пана і його дітей. Инші мають надію, що виграють в карти або на льотерії "О-бі-ю", вкрадуть, або ошукають темнішого і тим поліпшать свою долю і уникнуть тих тягарів, недостатків, які скорше чи пізніше спадають на голову майже кожного бідного робітника і фармера.

Тепер краще живуть тільки ті, які не мають совісти, вірні слуги капіталу, які користають з темноти і неорганізованости робітників і помагають визискувачам накладати ще більші кайдани на робітників і фармерів. І всі вони прикриваються іменем бога. Кажуть — працювати, покорятися, а бог тобі заплатить. Тимчасом кожний, що думає і приглядається бачить, як бог платив і платить нашим братам в старім краю, які були працьовиті, чесні, милосердні, дуже багато молилися і постили.

Бачить і питає: "Чи можна ще більше постити і молитися, як наші брати в старім краю? Чи можна ще вірніше служити богові і капіталові, як ми сотки літ служили? Чи можна надіятися ліпшої заплати, як маємо? На що ще надіятися? Ще багато робітників не знають як відповісти на згадані питання, але з кожним днем більше і більше застановляються і думають.

Коли українські "патріоти", слуги буржуазії й їх редактори щось скажуть, чи напишуть, то не один думає і каже, що все наше лихо через те, що багато Українців перестали молитися. Через те й не мають своєї держави, себто своїх рідних великих панів.

Так писали й пишуть байочники, а про дійсну причину ніколи нічого не скажуть. Свідомі робітники знають вже, як бог платив і платить за молитву і як капітал та його держава платять робітникам за працю й службу. За те патріотичні байочники ненавидять свідомих робітників, називають їх ріжними лайливими словами, накидаються на них і оббріхують цілі робітничі організації. Та робітники не звертають на це найменшої уваги, а стараються помагати як морально так і матеріяльно одні другим, своїм інституціям, пресі, а навіть і життя віддають, щоби скорше дати змогу пізнати всім робітникам, де правда, а де байка; хто ворог, а хто приятель і показують їм як розбити ті кайдани, в яких їх заковано.

А робітники є вже в силі розбити ті кайдани. Там де недавно правили державою сильні, багаті генерали й поміщики, там нині робітники правлять і радять як-би приборкати ворогів робітництва, щоби вони не проливали крові мілионів тих робітників, котрі своєю працею кормлять малих, старих і всіх неспосібних до праці тай і їх — неробів. Там, де колись радили якби то більше придбати для робітництва канонів, куль, кайданів, там нині радять якби розздробіти ворогів робітництва і більше придбати споживчих засобів. Там, де радили якби більше будувати церквів і вязниць, щоби тримати темних в церкві а свідомих у вязниці разом з злодіями, там нині радять над тим, щоб збудувати більше шкіл, освідомити темних і до решти обезсилити тих, що колись були сильні.

Тяжко приходиться їм це робити, бо сотками літ виховувані темнителі і темна покірна їм маса стоять на дорозі. І хто стає отверто на перешкоді поперек дороги, того усувають: посидають в пекло, в те, яке вони проповідували і яким лякали робітників і селян. Бо це є клясова боротьба, боротьба працюючих за владу і визволення з капіталістичного пекла на землі.

П. П—люк.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТИЙ"

Л. Осадець, Горнпейн	$1.20
М. Яворський, Міннеаполіс	1.00
Н. Довганюк, Ту-гилс	1.00
І. Китюк, Гемтремк	1.00
І. Сандул, Ді Пес	1.00
М. Пиндус, Монтреал	1.00
М. Бурка, Бофало	1.00
М. С. Стадник, С. Поркюпайн	1.00
С. Семенів, Вінніпег	1.00
П. Павлюк, Вінніпег	1.00
І. Волощук, Силвер Сентр	1.00
М. Гуцуляк, Драйден	1.00
В. Ковальчук, Бівер	.50
П. Голик, Сіятл	.50
Н. Адам, Келгари	.50

Норт Коцман, Алта.

Дня 10. серпня ц. р. відбулося тут в Фарм. Домі ім. Івана Франка віче, на якім було присутне поважне число фармерів з місцевости Едванд і околиці.

Першим бесідником на цьому вічу був тов. Мироник з Едванд. З його відчиту на тему "Фармер і робітник", присутні були дуже вдоволені, бо бесідник пояснив докладно про корінь всего лиха, та в який спосіб "добрі люде" вносять роздор між фармерів і робітників.

Другим бесідником був тов. Волянський з Смоки Лейк, а тема його промови була "Що таке організація". Мала горстка капіталістів є сильно зорганізована і тримає в своїм посіданню індустрію в цілому світі. Щоби цему диху запобічи, щоби вирвати з рук капіталістів неправне посідання ними цеї індустрії, треба конечно вступати в ряди організованого робітництва і фармерства і разом спільно брати участь в боротьбі проти кляси визискувачів. Бо тільки організованою боротьбою здобудемо собі краще життя, позбувшися вперед капіталістичної суспільної господарки, себто капіталістичної контролі над продуктами витвореними нашою мозодистою працею.

Третим бесідником був т. Шимко з Смоки Лейк. Його відчит був на тему "Наша будучність в Канаді". Він появив вкоротці, що нас заставило кидати свій рідний край і втікати за море. Приїхавши сюди, ми стрінулися тут також з ріжними шарлатанами, які використовували нас на кожнім кроці. Хоча після Рипинді з "У.Г." ми тут в "гостях", то чомусь нас тут трактують як не гостей. Промова бесідника була звернена головно на адресу української інтелігенції в Канаді, бо вся ця недопечена братія використовувала ще донедавна маловсвідомих а то й зовсім несвідомих фармерів і робітників. Правда, тепер цій братії вже урвалося, вже не вдається їй обдурювати меншого брата, як давніщ, та наживатися його гіркою мозольною працею, але все-ж таки ще є частина таких темняків, з яких ця братія ще і сьогодня стягає шкіру. Але і це ще висмикнеться шарлатанам з рук, бо фармері і робітники прозрівають з кожним днем все більш і більш і численність їх з кожним днем збільшається.

Опісля говорили ще т.т. Нецик і Гнибіда з Північного Смоки Лейк в справі кооператив щодо відсилання худоби та взивали фармерів вписуватися до кооперативи і приглядатися її діяльности.

При кінці т. Волянський не забув згадати про робітничу пресу, себто про "У.Р.В." і завізвав присутних зложити по змозі на пресовий фонд для того нашого дорогого часопису, котрий так завзято боронить фармерські і робітничі інтереси. На цей заклик відгукнулися з своїми жертвами на пресовий фонд "У.Р.В." слідуючі товариші:

Г. Російчук	.50
А. Ватаманюк	.50
І. Якимчук	.50
Н. Рупташ	.50
А. Бойчук	.50
М. Антонюк	.50
А. Гордей	.40
В. Мироник	.25
Ф. Варара	.25
С. Боярчук	.25
Г. Карпець	.25
М. Дутчак	.25
О. Гордей	.25
М. Костюк	.25
І. Ясінський	.25
І. Рачук	.25
Н. Одинак	.25
І. Заяць	.25
В. Козак	.25
Разом	$6.40

На передплату "Робітниці" $1.50, що разом робить $7.90.

Гроші ці висилаємо до редакції "У. Р.В." а всім жертводавцям складаємо на цім місці щиру подяку.

З товариським привітом
Г. Волянський.

Дромгелер, Алта.

Товаришу Редактор!

Посилаю Вам $2.00 на прес. фонд "У.Р.В." Ці гроші вплинули з винайму бубна на весільну забаву, на що молода пара радо згодилася з тим застереженням, щоби згадана сума була переслана до адміністрації "У.Р.В."

Щира подяка властителеві бубна т. Р. Турчиному і новопібравшійся молодій парі.

Н. Дилявський.

Монтреал, Кве.

Дорогі Товариші!

В залученню засилаю Вам $8.00 на дві передплаті "У.Р.В." (4.00 на відновлення моєї передплати і $4.00 від одного нового передплатника) і $2.00 на пресовий фонд "У.Р.В." Пробачте товариші, що так пізно, бо на це були причини.

Передплата на "У.Р.В." подана на дісті ч. 4445, а пресовий фонд на ліcті ч. 3813.

З товариським привітом,
Яків Карвацький.

Кимберлей, Б. К.

Товаришу Редактор!

На пресовий фонд "Укр. Робітничих Вістей" зложили слід. товариші:

П. Дашнюк	$1.00
С. Головачук	1.00
Разом	$2.00

З товариським привітом,
П. Дашнюк.

ЖЕРТВИ НА ПОМІЧ ТОВАРИШІЩ РЕПЯНСЬКІЙ.

Торолд, Онт.

Поквітування жертводавців з ріжних місцевостей, що зложили свої жертви на поміч хорій т. Репянській.

В Торолд зложили: І. Унгурян $2.00; по $1.00: С. Терентяк, М. Слободян, М. Пруска, М. Коростіль, Я. Куцулима, М. Терещіна, А. Анонійчук, С. Бобик, А. Левінська, С. Рогальський, М. Ногас, Г. Федорців; по 50 ц.: О. Олексів, Ю. Кушнір, К. Марчин, Д. Мостова, М. Крілюк, П. Олесюк, О. Филипчук; по 25 ц.: К. Барановська, Е. Фітика, Д. Калмуцька, А. Салик, І. Вовчук, М. Татарнюк, Н. Наконечний, Д. Калмуцький, Ф. Стрільчук, В. Дерій, Г. Коростіль, Ф. Павлюк. Разом $20.50.

В Тіммінс зложили: по $1.00: І. Абрамик, Д. Дідов, І. Клотап, Гр. Рубанець, В.Карча, В. Рубанець, І. Скрипник, І. Лобода, О. Ракочий, П. Шутяков, В. Максимів, І. Мило, К. Рангський, С. Тисанюк, І. Романюк; по 75 ц.: Г. Кондратюк, В. Карпюк; по 50 ц.: М. Фівчук, М. Карлащук П. Чорний, Ф. Мороз, П. Тислюк, П. Русак, Т. Лисачор, П. Поштер, С. Шпак, І. Максимюк, П. Мельник, М. Кулинич, М. Бойчук, С. Кузик, С. Багрій, А. Журбій, М. Виклюк, Імя незнане; по 25 ц.: Ів. Яшан, Д. Такман, С. Русин, М. Бураковська, Ів. Чорний, П. Вівчарук, Т. Бодар, А. Гутко, П. Бойко, М. Ганусяк, С. Ковбець, А. Волчук. Разом $28.50.

В Форд Сіті зложили: по $5.00: Н. Червінський, Я. Гуменюк; Гр. Гайовський $2.00; по $1.00 Т. Гайовський, А. Воловіч, Т. Тхорик, Гр. Філик, Гр. Гоменюк; по 50 ц.: М. Сліпатула, К. Лучак, А. Біле, Т. Колодой, В. Панасюк, Е. Словечев, П. Захарчук, В. Білецький, М. Дубінецький, А. Чав, В. Дубінецький, С. Кавуля, Чан Чонг, Т. Гавречук, В. Женчук, Д. Стах, С. Кумецький; М. Нітус 80 ц.; по 25 ц.: Андрусик, С. Рудий, М. Бойчук, П. Кришталович, М. Вегнер, Лазар Гнатюков, С. Костикович, Д. Лонг, Чан Мон, Р. Мостовий, Дж. Гліббіцький, О. Соколовський, Г. Мельник, Ф. Чубан, Дж. Ферн, І. Шор, А. Касапчук, І. Бабекітяс Д. Король, В. Майданський, М. Буртняк, Н. Женчук, І. Меленко, В. Баленецький, Н. К. Стах; С. Без 50 ц. Разом 33.05.

В Лондон зожили: по $1.00: Н. Оршівський, П. Матіешин; по 25 ц.: Ю. Огородник, Гр. Гащин, В. Вандзяк, І. Дяжун; С. Наконечний 35 ц.; з букетів зібрано $2.31. Разом $5.66.

В Гемилтон зложили: Ф. Купчинський $2.00; по $1.00: Г. Радик, В. Терещин, Д. Левінський, Кавуля, О. Кондратович; по 50 ц.: М. Волянський, П. Кавуля, Ф. Стиюк, Гр. Богайчук, А. Яківчук, Кс. Елінчук; С. О. Чижишин 75 ц.; по 25 ц.: К. Дзвідзінський, А. Юрчик, Танька, А. Степуляк; Г. Коруняк 10 ц. Разом $11.85.

В Веланд зложили: по $1.00: М. Дворський, Т. Мельниченко, І. Деркач, Г. Тарновецький; по 50 ц.: Г. Летвин, І. Кудрик, Г. Лукас, І. Штайнер, А. Мальований; по 25 ц.: В. Ганик, І. Петрачснко, Дж. Арписка, В. Маленчук. Разом $7.50.

В Оттаві зложили: по $1.00: Н. Колодніцький, Ф. Плесюк; по 50 ц.: П. Якубовський, И. Пашковський, Т. Хоповік, П. Угринович, И. Смокевич, О. Костюк, И. Кандюк, Дж. Мялковський, П. Дацько, П. Гагрілець, К. Гаврилюк, П. Цюра, С. Ткачук. Разом $8.50.

В Торонто зложили: Марчак $1.00; по 50 ц.: С. Андрейко, М. Бойко, Н. Дунець, Лена Осадчук, М. Панок, Анна Козак, М. Мельник, С. Маронік, І. Сембай; по 25 ц.: І. Пасічник, С. Николин, Ф. Федів, П. Савчук, З. Тимун, Г. Волос, І. Зборовський, Т. Петро, Н. Рибаченко, Я. Мамчурек, К. Гоменюк, Д. Вінтонек, П. Висоловський, Д. Матуляк, Н. Данилейчук, Ф. Спортун, Г. Бурлака, А. Белзун, П. Боришлович, М. Вегнер, Лазар Гнатюков, С. Костикович, Д. Лонг, Чан Мон, Р. Мостовий, Дж. Гліббіцький, О. Соколовський, Г. Мельник, Ф. Чубан, Дж. Ферн, І. Шор, А. Касапчук, І. Бабекітяс Д. Король, В. Майданський, М. Буртняк, Н. Женчук, І. Меленко, В. Баленецький, Н. К. Стах; С. Без 50 ц. Разом 33.05.

В Ошаві зложили: М. Шевчук $1.00; по 50 ц.: В. Рихло, І. Гут, Ф. Шульга, Р. Юськов, А. Мещишин, С. Гажелюк, В. Вітвіцький, Г. Гузар, В. Ставничий, А. Петришин, В. Юрчук, Ф. Стечишин, Г. Головецький, І. Мохорук, І. Волок, К. Красномовець; по 25 ц.: Л. Мерінгер, И. Навроцький, С. Мацкевич, І. Польний, М. Пирожак, С. Кучар, М. Зічинський, М. Галас, І. Харук, Ф. Стрільчук, А. Русиак, А. Сосновський, М. Козиняк, С. Матейчук, Т. Верега, В. Страхальський, Ф. Браходков, В. Медвідь, П. Сайман. Разом $13.75.

В Кіченер і Ватерлю зложили: М. Городенський $10.00; по $1.00: І. Шур, І. Слободжан, П. Озарук, П. Дмитришин, Т. Кошурба; по 50 ц.: Ф. Кришталь, І. Альбінчук, І. Рогатинський, М. Яківчик, О. Федорук, Н. Лоек, А. Сиротюк, Ф. Пичель, В. Синишин, М. Крисько; П. Гунчак 25 ц. Разом $20.25.

Відділ Секції Жінок-Робітниць в Монтреалі жертвував $10.00.

Всім жертводавцям щира подяка.

Ф. Кришталь, касієр.
Ст. Ореиенський, секр.

ЇДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

ЗАХОДОМ СПІЛЬНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ СТОВ. У.Р.Д. І СЕКЦІЇ ЖІНОК-РОБІТНИЦЬ В ВІННІПЕГУ

устроюється

В НЕДІЛЮ, 31. СЕРПНЯ Ц. Р.

В МОРС ПЛЕЙС

ВЕЛИКИЙ

ПІКНІК

На пікніку будуть ріжні несподіванки, смачні перекуски і холодні напитки, забави, перегони, перетягання шнуром і т. ин. Для танцюючих є велика плятформа. До танців буде приграватн першорядна орхестра.

Літня пора вже кінчиться, тож не пропустіть нагоди бодай ще раз гарно забавитись на свіжім воздусі.

НА ВИПАДОК НЕПОГОДИ ВІДБУДЕТЬСЯ ЗАБАВА В ВЕЛИКІЙ САЛІ УКР. РОБ. ДОМУ В ВІННІПЕГУ.

ЯК ІХАТИ: — Беріть "Morse Place" стріткару і їдьте нею аж до кінця, а там товариші вкажуть місце пікніку.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

І. Р., Судбури, Онт. — Вірш до друку не надається.

Майнер, Колгорст, Алта. — Виправдування слабі і не виправдують того, що сталося. Заклик до страйкуючих добрий тільки тоді, коли поруч з ним йде діло. Коли-ж заклик говорить одно, а діло що инше, то тоді заклик не має вартости.

П. С., Вест Торонто, Онт. — Надісланий Вами вірш ми передали редакції "Робітниці".

РОЗВИТОК ЛЮДСТВА.

Короткий огляд історії людського роду від часів дикунства до новітньої цивілізації. Написав учений Американець С. В. Балл, з англійського переклав Д. Бориско. Видано в десятьлітні роковини заснования видавництва Бібліотеки "Новий Світ" в Монтреалі.

ЗМІСТ КНИЖКИ: — Вік Землі — Огнева Доба — Рибна Доба — Поява Амфібій — Плазуни — Птахи — Прихід Людини на Землю — Людина Немовлятком — Метода Думання — Деревний Чоловік — Святі Дерева — Людина Лісовик — Подружні Звичаї в Примітивних Людей — Віра в Огонь — Ловецьке Суспільство — Еволюція Релігії — Перша Збруя — Жінки Царя Соломона — Початки Хліборобства — Приватна Власність — Моногамічні Подружжя — Перші Торговці — Упадок Февдалізму — Матеріяльна Основа Суспільних Змін — Релігія Банкира — Читання з Книжки — Сила і Обман — Періоди в Історії Світа і чотири гарні ілюстрації.

Щоб вповні освідомити себе, так кожний український робітник повинен мати і читати книжку **"Розвиток Людства".** Він довідається з неї про такі правди і питання, над якими думали, які розважали, в які вглублювалися найкращі уми людства: фісьософи, мудрці, пророки, учені і учителі людського роду. І буде знати: де він — звідки він — куди йде — що діється кругом нього — яка є ціль його життя і які шляхи ведуть до щастя, свободи і добробуту. **Ціна 25 ц.; 10 примірників за $2.15; 50 за $8.50.**

Наклад невеликий. Ще нині шліть замовлення на адресу:

NOWYJ SWIT
Box 1092 — — Montreal, Que.

ПОШУКУЮ свого краяна Миколу Ваврик з села Давидківці, повіт Гусятин, Галичина. Довший час перебував в Кокрейн; пошукую також тіточного брата Гнатка Вавриишн, з села Вшанець. Перебував довший час в Торонто. Хто знає де вони знаходяться, хай повідомить мене. Маю для них важну справу з старого краю. Моя адреса:

D. Losko
Box 75,
(98) White River, Ont.

ПОШУКУЮ в дуже важній справі Павла Попіля, який перед 9 місяцями виїхав з Саскатуну до Форт Вилиям, Онт. Хто з товаришів про него знавби або він самий хай напише на слідуючу адресу:

Harry Klymochko
205 Ave. K. North,
Saskatoon, Sask. (96)

ПОШУКУЄМО учителя до навчання української мови в діточій школі. Бажаємо, щоб учитель знав теорію музики, міг учити дітей співу і гри на мандолінах і провадити хор дорослих. Платня уміркована. Просимо зголошуватися до Центр. Шкіл. Ради при Стов. У.Р.Д. у Вінніпегу.

ПОШУКУЮ свого сина Михайла Воя тому, що батько помер і я осталася сама. Хто знав би про него або він сам хай зголоситься на адресу:

Kateryna Woj
(100) P. O. Lake Geneva, Alta.